

Mediacijos instituto taikymas civilinėse bylose: pagrindai ir taikymo pasekmės. Mediacijos ir taikinimo teisme procedūrų ribos

Dr. Jurgita Spaičienė,
LMR Tarybos narė

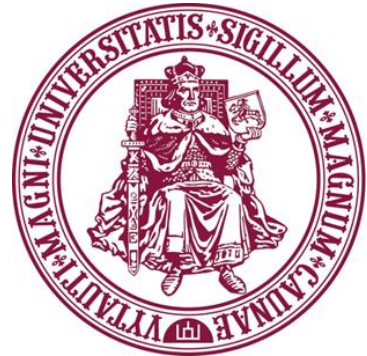
2025 m. rugpjūčio mėn. 18 d., Kaunas

LIETUVOS
MEDIATORIŲ
RŪMAI

CONSENSUM

*„Nenorėkite bylinėtis.
Įtikinkite savo kaimyną, kai
tik galite, susitarti.
Teisininkas kaip taikintojas
turi pranašumą būti geru
žmogumi.“*

Abraomas Linkolnas

Mediacijos ir mediatoriaus samprata

(Mediacijos įstatymo 2 str.)

- **Mediacija** – civilinių ar administracinių ginčų sprendimo procedūra, kurios metu vienas ar keli mediatoriai padeda ginčo šalims taikiai spręsti ginčą. Mediacija, išskyrus teisėjų vykdomą teisminę mediaciją ir Lietuvos administracinių ginčų komisijos, jos teritorinių padalinių narių vykdomą neteisminę mediaciją, *yra profesinė veikla*.
- **Mediatorius** – šio įstatymo nustatytus reikalavimus atitinkantis trečiasis nešališkas fizinis asmuo, kuris yra įrašytas į Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašą ir padeda civilinio ar administracinio ginčo šalims taikiai spręsti ginčą.

TEISMINĖS MEDIACIJOS SĄVOKA IR PASKIRTIS

(Teisminės mediacijos taisyklių Teisėjų tarybos 2019 m. kovo 29 d. nutarimo Nr. 13P-54-(7.1.2) redakcija)

Teisminė mediacija – tai *civilinių* bei *administracinių* ginčų sprendimo procedūra, kurios metu vienas ar keli mediatoriai padeda ginčo šalims taikiai spręsti šį ginčą teisme nagrinėjamoje byloje.

Teisminės mediacijos paskirtis – užtikrinti konstruktyvų ginčo šalių dialogą ir derybų pažangą, siekiant kuo greičiau mažiausiomis sąnaudomis išspręsti teismui perduotą ginčą ir išsaugoti santykių tarp ginčo šalių tęstinumą bei informacijos konfidencialumą.

Teisminę mediaciją civilinėse bylose **vykdo** mediatoriai, įrašyti į Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašą, **administracinėse bylose** – teisėjai, įrašyti į Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašą ir Administracinių ginčų komisijų nariai.

Mediatoriai, kurie yra teisėjai, gali vykdyti tik teisminę mediaciją.

Klausimai diskusijoms:

1. Ar galima mediacija ypatingosios teisenos bylose?
2. Jei šalims nepavyko susitarti privalomosios mediacijos metu dėl šeimos ginčo – ar galima pakartotinai prašyti teisimės mediacijos?
3. Kokie kriterijai diskutuoti teismui vertinant ikiteisminės/privalomosios mediacijos pažymą?
4. Kodėl teisėjo mediatoriaus veikla – nėra profesinė veikla?
5. Kiek kainuoja mediacija? Ar yra skirtumas jei medijuoja teisėjas ir mediatorius įrašytas į mediatorių sąrašą?
6. Ar galima teisminėje mediacijoje komediacija? Kokiu atveju?

VEIKSNIAI, SKATINANTYS TAIKYTIS (TIEK TEISME, TIEK MEDIACIJOJE)

1. **Finansiniai** (*bylinėjimasis kainuoja, labiau suinteresuotos finansiškai silpnesnės šalys*);
2. **Ginčo pobūdis** (*komplikuotos aplinkybės, įrodymų trūkumas*);
3. **Socialiniai veiksniai** (*noras išsaugoti santykius, priklausymas tai pačiai socialinei grupei*);
4. **Viešumo vengimas** (*yra tikimybė, kad apie tai bus skelbiama spaudoje ar socialiniuose tinkluose*);
5. **Tradicijos** (*ilgas bylinėjimasis gali pakenkti reputacijai, gėda bylinėtis, pasirodyti, jog nesugebi išspręsti ginčų taikiai ir pan.*);
6. **Asmeniniai veiksniai** (*viešo kalbėjimo baimė, neigiamos emocijos teismo procese ir pan.*).

Praktinė užduotis (būsimam teisėjui):

1. Bylos šalys – asmenys gaunantys minimalias pajamas. Motyvuokite pasirinkti mediaciją kaip ginčo sprendimo būdą.
2. Viena iš bylos šalių: žinoma verslo įmonė. Motyvuokite pasirinkti mediaciją kaip ginčo sprendimo būdą.
3. Ginčo šalys - kaimynai. Motyvuokite pasirinkti mediaciją kaip ginčo sprendimo būdą.
4. Byloje matote, jog advokatai atkalbinėja šalis pasirinkti mediaciją. Ginčas kompleksinis, kelios susijusios bylos, ekspertizės. Motyvuokite pasirinkti mediaciją kaip ginčo sprendimo būdą.
5. Ginčo objektas: 600 eurų suma ir netinkama paslaugos kokybė. Motyvuokite pasirinkti mediaciją kaip ginčo sprendimo būdą.

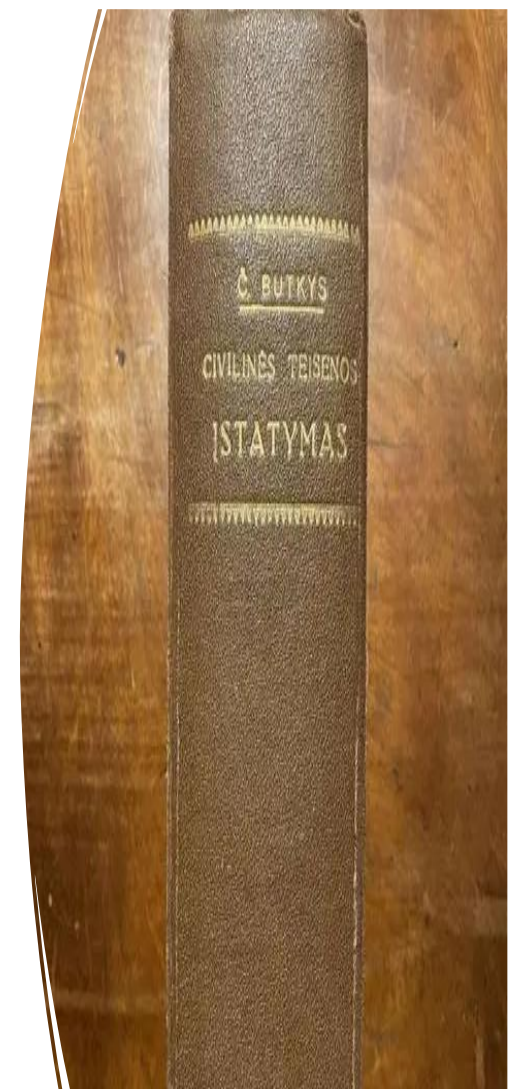

TEISMINIO TAIKINIMO ISTORIJA

Vadovaujantis civilinės teisenos įstatymo (1938 m.) 70 straipsnį teisėjas privalėjo išklausęs abiejų šalių pasiaiškinimus pasiūlyti joms baigti bylą susitaikymu ir imtis priemonių joms sutaikyti. Be to, teismas galėjo netgi nurodyti būdus, kaip, jo manymu, šalys galėtų susitarti. Tokių veiksmų teismas turėjo imtis ne tik pačioje pradžioje, bet ir per visą bylos nagrinėjimo teisme laikotarpį. Tačiau Vyriausiasis Tribunolas savo sprendimuose buvo pabrėžęs, kad *“ne pasiūlymas yra toks procesualinis trūkumas, kuris, nesant kitų, nesudaro pagrindo sprendimui naikinti, nes pačios šalys ir be teismo gali taikintis”*.

Šalys, siekdamos susitaikyti, galėjo prašyti skirti uždara teismo posėdį.

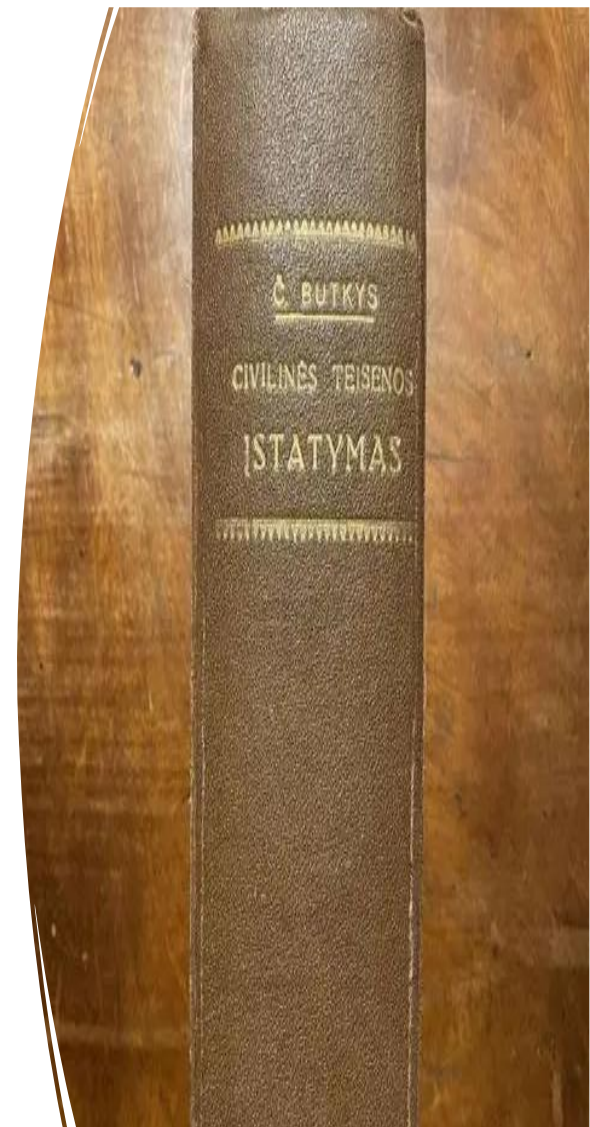
Buvo grąžinamas visas sumokėtas žyminis mokestis už tą instanciją, kurioje sudaryta taikos sutartis.

TEISMINIO TAIKINIMO ISTORIJA

- Bylininkų susitaikymo procesualiniai padariniai pagal CTĮ buvo šie*:
 - byla naikinama visam laikui ir negali būti atnaujinama nei bylininkų nei jų įpėdinių,
 - taikos sutartis prilyginama įsiteisėjusiam teismo sprendimui, užtat bylininkas gali remtis ja, jei būtų kelta kita tokia pat turinio byla,
 - bylininkas, kuris įgijęs teisę taikos sutartimi, gali ją įgyvendinti greitąja tvarka arba kelti bylą bendrąja tvarka;
- **Besitaikinant šalių padarytos nuolaidos nėra joms privalomos, jei taika dėl bet kurių priežasčių neįvyko (CTĮ 1365 str.).**

*Šaltinis: MACYS V. Civilinio proceso paskaitos. Kaunas, 1924, p.272.

TEISMINIS TAIKINIMAS. TAIKOS SUTARTIS

Šalys gali užbaigti bylą taikos sutartimi. (CPK 42 str. 1 d.).

Teismas /.../ netvirtina šalių taikos sutarties, jeigu tie veiksmai prieštarauja imperatyvioms įstatymų nuostatoms ar viešajam interesui. (CPK 42 str. 2 d.).

Jeigu /../ šalys sudaro taikos sutartį, šalims grąžinama 75 procentai pirmosios instancijos teismui sumokėto žyminio mokesčio sumos. (CPK 87 str. 2 d.).

Procesiniame dokumente, kuriuo teismo prašoma patvirtinti šalių sudarytą taikos sutartį, turi būti pažymėta, kad pareiškėjams žinomos taikos sutarties patvirtinimo pasekmės. (CPK 111 str. 3 d.);

Bet kurioje proceso stadijoje šalys gali baigti bylą taikos sutartimi./../. Prieš tvirtindamas šalių taikos sutartį, teismas išaiškina šalims šių procesinių veiksmų pasekmes, o tvirtindamas taikos sutartį, priima nutartį, kuria nutraukia bylą. Šioje nutartyje turi būti nurodomos tvirtinamos šalių taikos sutarties sąlygos. Taikos sutarties tvirtinimo klausimą teismas gali išspręsti rašytinio proceso tvarka, kai pagal CPK byla nagrinėjama rašytinio proceso tvarka arba kai yra šalių prašymas taikos sutartį tvirtinti rašytinio proceso tvarka, taip pat kitais CPK numatytais atvejais. /../ nuostatos dėl taikos sutarties tvirtinimo rašytinio proceso tvarka neriboja teismo teisės taikos sutarties tvirtinimo klausimą spręsti žodinio proceso tvarka, kai teismas tai pripažįsta būtina. (CPK 130 sr. 3 d.).

TEISMINIS TAIKINIMAS

Teismas, matydamas, jog byloje galima sudaryti taikos sutartį arba jeigu įstatymai įpareigoja teismą imtis priemonių šalims sutaikyti, arba jeigu tokiu būdu bus geriau ir išsamiau pasirengta nagrinėti bylą teisme, skiria parengiamąjį teismo posėdį. (CPK 228 str. 1 d.)

Taip pat svarbu pabrėžti, jog CPK galimybė sudaryti taikos sutartį yra vienintelis aiškiai apibrėžtas pagrindas, kada yra galima skirti ir antrąjį parengiamąjį teismo posėdį.

CPK 376 str. 2 dalyje yra numatyta bendra nuostata, kad nagrinėjant šeimos teisinių santykių bylas, teismas **privalo** imtis priemonių sutaikyti.

Iš šios normos išplaukia, kad teismas privalo visada skirti parengiamąjį teismo posėdį ir bandyti jo metu sutaikyti ginčo šalis.

Taip pat CPK 384 str. 3 dalyje yra numatyta teismui teisė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir paskirti terminą šalių susitaikymui santuokos nutraukimo bylose.

TEISMINIS TAIKINIMAS. TAIKINIMO PROCEDŪRA (CPK 231 str.)

1. Teismas, parengiamojo teismo posėdžio metu nustatęs ginčo esmę, pasiūlo šalims pasiekti priimtina abiem šalims susitarimą ir sudaryti taikos sutartį, taip pat praneša šalims apie galimybę ginčą spręsti teisminės mediacijos būdu ir pasiūlo šalims šia galimybe pasinaudoti. Teismas imasi priemonių šalims sutaisyti. **Šalių prašymu arba sutikimu**, laikantis CPK, Lietuvos Respublikos [mediacijos įstatymo](#) ir Teisėjų tarybos nustatytos tvarkos, gali būti vykdoma teisminė mediacija. **Mediatorius negali dalyvauti nagrinėjant bylą iš esmės.**

2. Taikos sutartimi gali būti išspręstas visas ginčas ar jo dalis (atskiri reikalavimai).

3. Parengiamojo teismo posėdžio metu šalių sudaryta taikos sutartis patvirtinama pagal CPK 140 str. 3 dalyje nustatytas taisykles. Teisminės mediacijos metu ginčo šalims pasiekus taikų susitarimą ir pasirašius taikos sutartį, šią sutartį šio Kodekso 140 str. 3 dalyje nustatyta tvarka tvirtina civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas.

Kai teisminę mediaciją vykdo **pats civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas**, jis turi teisę CPK 140 str., 3 dalyje nustatyta tvarka patvirtinti ginčo šalių sudarytą taikos sutartį.

KLAUSIMAS: kokie argumentai už ir prieš pačiam teisėjui imtis medijuoti bylos ginčą?

TEISMINIS TAIKINIMAS. TAIKINIMO PROCEDŪRA v. MEDIACIJA

Teismas (lyginant su mediatoriumi):

- 1) negali vykdyti taikinimo su kiekviena šalimi atskirai;
- 2) negali aiškiai reikšti savo nuomonę taikinime ar net pateikti savo pasiūlymą, kaip galėtų atrodyti taikos sutartis, nes taip būtų parodomas teismo išankstinis nusistatymas bylos atžvilgiu;

Taikindamas teismas turi:

- 1) pasakyti, jog šalių veiksmai taikinime neturės įtakos priimant teismo sprendimą;
- 2) išaiškinti, kad taikydamas teismas bando padėti abiem pusėms, ne tik kažkuriai iš jų vienai;
- 3) matydamas, jog byloje yra galimybė taikiai susitarti ir tokiam tikslui pasiekti gali padėti uždaras teismo posėdis, turėtų galėti nutartimi paskirti ne viešą, o uždarą teismo posėdį (CPK 9 str.);

GINČO PERDAVIMAS SPRĘSTI TEISMINĖS MEDIACIJOS BŪDU (CPK 231(1) str.)

1. Ginčo perdavimą spręsti teisminės mediacijos būdu gali inicijuoti civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas (teisėjų kolegija) arba bet kuri šalis. Ginčas perduodamas spręsti teisminės mediacijos būdu civilinę bylą nagrinėjančio teisėjo (teisėjų kolegijos) nutartimi, kai teismas išaiškina šalims teisminės mediacijos esmę, yra gautas šalių sutikimas arba prašymas perduoti ginčą spręsti teisminės mediacijos būdu. *Bylą nagrinėjantis teisėjas (teisėjų kolegija), nustatęs (nustačiusi) didelę taikaus ginčo sprendimo tikimybę, gali perduoti ginčą privalomai spręsti teisminės mediacijos būdu.*
2. Teisėjas, nagrinėdamas civilinę bylą, šalių sutikimu gali nuspręsti **pats** vykdyti mediaciją, jei jis yra mediatorius, arba parinkti ir skirti kitą mediatorių, kuris yra teisėjas, pagal galimybes atsižvelgęs į abiejų šalių suderintą nuomonę dėl mediatoriaus, kuris yra teisėjas, kandidatūros, arba pranešti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybai apie tai, kad reikia parinkti mediatorių iš Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašo. Mediatorius skiriamas tik gavus jo rašytinį sutikimą.

GINČO PERDAVIMAS SPREŠTI TEISMINĖS MEDIACIJOS BŪDU (CPK 231(1) str.)

3. /../ nutartimi bylos nagrinėjimas atidedamas ir nustatomas tikslus kito teismo posėdžio laikas. Iki jo teisminė mediacija turi būti baigta vykdyti. Mediatoriaus teikimu terminas, kuriam buvo atidėtas bylos nagrinėjimas, gali būti pratęstas civilinę bylą nagrinėjančio teisėjo (teisėjų kolegijos) nutartimi. Šiuo atveju nustatomas naujas tikslus kito teismo posėdžio laikas.
4. Kai yra priimta šio straipsnio 1 dalyje nurodyta nutartis perduoti ginčą spręsti teisminės mediacijos būdu ir teisminę mediaciją vykdys ne civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas ir ne kitas mediatorius, kuris yra teisėjas, teismas nedelsdamas praneša VGTPT apie tai, kad reikia iš Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašo parinkti mediatorių, kuris vykdys teisminę mediaciją konkrečioje byloje. Šiame teismo pranešime nurodoma ginčo esmė, bylos šalys, bylos kategorija. Apie iš Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašo parinktą ir paskirtą mediatorių VGTPT praneša teismui ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo mediatoriaus paskyrimo dienos.
5. Mediatorius, paskirtas vykdyti teisminę mediaciją, per penkias darbo dienas nuo paskyrimo privalo susikurti mediatoriaus paskyrą Lietuvos teismų informacinės sistemos Viešųjų elektroninių paslaugų posistemėje.
6. Kol vyksta teisminė mediacija, sustabdomi CPK ir kituose įstatymuose nustatyti skundų padavimo ir (ar) bylų nagrinėjimo terminai.

GINČO PERDAVIMAS SPREŠTI TEISMINĖS MEDIACIJOS BŪDU (CPK 231(1) str.)

Teisminei mediacijai gali būti perduodamas tik toks civilinis ginčas, dėl kurio įstatymai **leidžia ginčo šalims sudaryti taikos sutartį**.

Teisminei mediacijai gali būti perduodama ir dalis byloje pareikštų reikalavimų.

Klausimas: kaip ir kokius klausimus galima tokiu atveju išskirti santuokos nutraukimo byloje?

INICIAVIMAS: Ginčo perdavimą teisminei mediacijai gali inicijuoti civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas (teisėjų kolegija) arba bet kuri ginčo šalis.

MEDIATORIAUS SKYRIMAS IR SUSIPAŽINIMAS SU CIVILINĖS BYLOS MEDŽIAGA (CPK 231(2) str.)

1. Mediatorius skiriamas vykdyti teisminę mediaciją Lietuvos Respublikos [*mediacijos įstatymo*](#) nustatyta tvarka. Jeigu teisminę mediaciją vykdys civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas, jo sutikimas vykdyti teisminę mediaciją įforminamas nutartimi. Prieš duodamas sutikimą vykdyti teisminę mediaciją, mediatorius turi teisę gauti CPK 231¹ straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją apie ginčo esmę, bylos šalis, bylos kategoriją.

Klausimas diskusijai: ar mediatoriui būtina žinoti ginčo esmę iš anksto? Kodėl? Kokį mediatoriaus veiklos principą pateistintų išankstinis bylos faktų nežinojimas?

1. Teisėjas, nagrinėdamas civilinę bylą, ginčo šalių sutikimu gali nuspręsti pats vykdyti mediaciją, jei jis yra mediatorius. Jeigu nusprendžiama parinkti ir skirti kitą mediatorių, siūlymas vykdyti teisminę mediaciją konkrečioje byloje teiktinas ginčo šalių ar teismo pasirinktam mediatoriui, kuris yra teisėjas. Pasirinktam mediatoriui, kuris yra teisėjas, nesutikus vykdyti mediaciją, pasirenkamas kitas mediatorius, kuris yra teisėjas, ir jam teikiamas siūlymas. Jei teisminę mediaciją vykdys ne civilinę bylą nagrinėjantis teisėjas ir ne kitas mediatorius, kuris yra teisėjas, teismas nedelsdamas praneša VGTPT CPK 231¹ str. 4 dalyje nustatyta tvarka apie tai, kad reikia iš Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašo parinkti mediatorių, kuris vykdys teisminę mediaciją konkrečioje byloje (*Mediacijos taisyklės p. 13*).

TEISĖJO MEDIATORIAUS NEŠALIŠKUMAS (CPK 231(2) str.)

Mediatorius turi nusišalinti nuo ginčo sprendimo teisminės mediacijos būdu CPK 231² straipsnio 2 d. nustatytais atvejais.

- 1) jis su ginčo šalimi ar kitu dalyvaujančiu byloje asmeniu susijęs tokiais teisiniais santykiais, dėl kurių bylos baigtis gali turėti įtakos mediatoriaus teisėms arba pareigoms;
- 2) jis su ginčo šalimis ar kitais dalyvaujančiais byloje asmenimis susijęs giminystės (tiesiosios aukštutinės ir tiesiosios žemutinės linijos giminaičiai, tikrieji bei netikrieji broliai ir seserys, tėviai ir įvaikiai) ar svainystės ryšiais;
- 3) jį su viena iš ginčo šalių ar kitais dalyvaujančiais byloje asmenimis sieja santuoka, globos ar rūpybos santykiai; šis pagrindas galioja ir tais atvejais, kai santuoka, globa ar rūpyba yra pasibaigusi;
- 4) jis buvo arba yra vienos iš ginčo šalių arba kitų dalyvaujančių byloje asmenų atstovas;
- 5) jis pats, jo sutuoktinis (sugyventinis) arba jo artimieji giminaičiai yra tiesiogiai ar netiesiogiai suinteresuoti bylos baigtimi;
- 6) jis dalyvavo priimant sprendimą byloje žemesnės ar aukštesnės instancijos teisme arba šioje byloje dalyvavo kaip liudytojas, ekspertas, prokuroras, valstybės ar savivaldybės institucijos atstovas;
- 7) yra kitų aplinkybių, kurios kelia abejonių dėl jo nešališkumo.

LAIKINŲJŲ APSAUGOS PRIEMONIŲ TAIKYMO YPATUMAI

Laikiniųjų apsaugos priemonių problema:

“...išankstinis neteisminės ginčo sprendimo tvarkos įgyvendinimas konkrečių ginčų atveju *per se* nebūtų problematiškas, reikėtų numatyti įvairias apsaugos priemones ir garantuoti, kad nebūtų trukdoma užtikrinti veiksmingos teisminės apsaugos, įskaitant neprivalomą pagal tokias neteismines procedūras pasiekiamo sprendimo pobūdį, greitą ir labai nebrangų tokių procedūrų užbaigimą bei laikinas priemones išimtiniais atvejais, kai šito reikalauja situacijos skubumas” (2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/52/EB „Dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų“; 2016 m. Europos parlamento išvados dėl taikymo)

Atsižvelgta: papildant CPK 2017 06 29 įstatymu Nr. XIII-535 (nuo 2019 01 01) (TAR, 2017, Nr. 2017-12054)

Jeigu prieš pareiškiant ieškinį teismui įstatymų nustatytais atvejais privaloma pasinaudoti privalomąja mediacija, terminas, per kurį turi būti pareikštas ieškinys, pradedamas skaičiuoti nuo privalomosios mediacijos pabaigos dienos. Šiuo atveju pareiškėjas kartu su prašymu dėl laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo privalo pateikti duomenis apie kreipimąsi dėl privalomosios mediacijos, o pasibaigus privalomajai mediacijai – nedelsdamas pranešti teismui apie privalomosios mediacijos pabaigą. Nepareiškus per teismo nustatytą terminą ieškinio, laikinosios apsaugos priemonės panaikinamos. (CPK 147 str. 3 d.)

Laikiniųjų apsaugos priemonių taikant privalomąją mediaciją problema

*„Nors šeimos bylose ikiteisminės mediacijos procedūra yra privaloma ir jos neatlikus nėra galima kreiptis į teismą, tačiau vien aplinkybė, kad ieškovas pateikė įrodymus, kad jis kreipėsi dėl mediacijos taikymo ir yra paskirtas mediatorius bei teigia, kad bandant tartis taikiai su atsakove ji reaguoja konfliktiškai, **savaime nesudaro teismui pagrindo spręsti jos prašomų laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo klausimo.** Pažymėtina, jog aplinkybė, kad šalys dalyvauja privalomosios mediacijos procese, reiškia ir tai, kad šalys galimai derina pozicijas dėl ginčo padedant specialiai tam apmokytam asmeniui - mediatoriui, taigi išlieka taikaus susitarimo galimybė. Laikiniųjų apsaugos priemonių taikymas tokioje situacijoje nelaikytinas tikslingu.“*

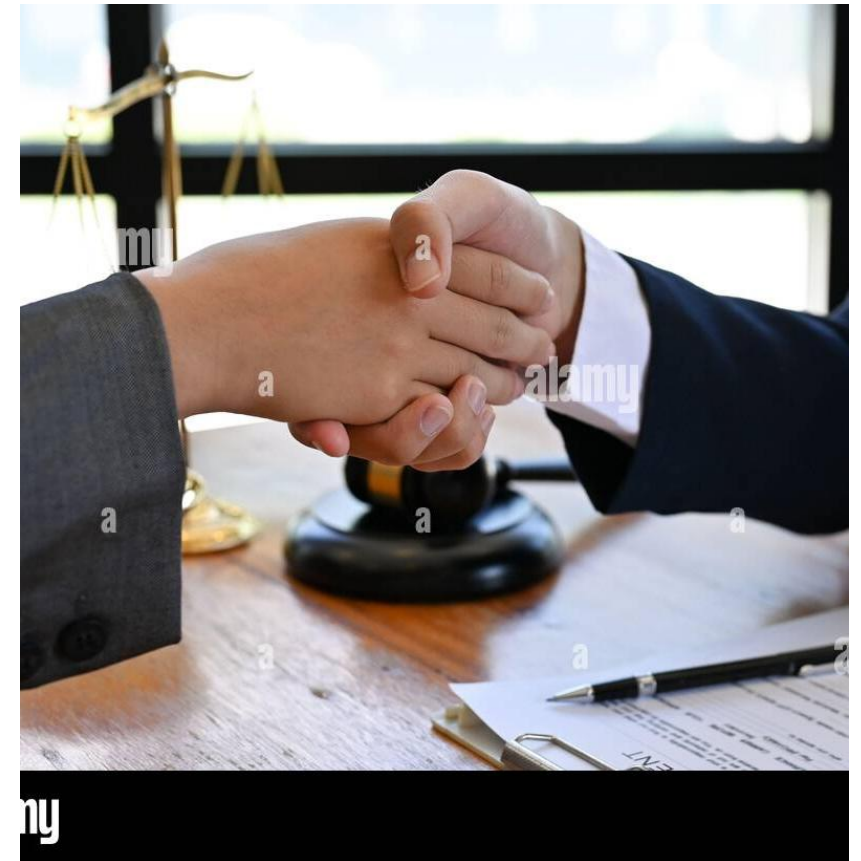
(bylos Nr. nenurodomas tikslingai)

Klausimas: Kokias problemas šalimas sukelia laikiniųjų apsaugos priemonių nepriėmimas?

TAIKOS SUTARTIS MEDIACIJOS PROCESSE

- Mediacijos metu gimęs susitarimas tampa pripažintu tuomet, kai jis yra patvirtinamas byla nagrinėjančio teisėjo kaip taikos sutartis.
- Pavykusi teisminė mediacija yra ne tik bylos užbaigimas taikos sutartimi, tai kartu ir šalių tarpusavio santykių atkūrimas ir galėjimas bendrauti ateityje.
- Žyminio mokesčio grąžinimo klausimo sprendimo būdai.
- Bylinėjimosi išlaidų, patirtų mediacijos procese, paskirstymas.

BAIGIAMASIS DOKUMENTAS TEISMINĖJE MEDIACIJOJE

- Šalims susitarus, rašomas taikos sutarties projektas (diskusija, ar gali ir kokiais atvejais gali rašyti mediatorius, kada reiktų teisinių atstovų pagalbos).
- Šalims nepasiekus taikaus susitarimo, civilinė byla grąžinama bylą nagrinėjančiam teisėjui.

Klausimas: ar galima kreiptis pakartotinai dėl mediacijos toje pačioje byloje?

- Pasirašyta taikos sutartis ir ją patvirtinus bylą nagrinėjančiam teisėjui, įgyja įstatymo galią.

Užduotis: paaiškinkite šalims taikos sudarymo pasekmes.

ne.com

ID 28175

TAIKOS SUTARTIS MEDIACIJOJE

Šalims pasirašius taikos sutartį ir ją patvirtinus teismui, gražinama 75 procentai sumokėto žyminio mokesčio (CPK 87 str.2d.).

Klausimas: kokios išimtys?

Jeigu **prieš kreipdamosi į teismą** šalys ginčą sprendė mediacijos būdu, mokama 75 procentai šio straipsnio 1 dalyje nurodytos mokėtinos žyminio mokesčio sumos, bet ne mažiau kaip penki eurai.

Klausimas: o jei teikiama per EPP? Kaip apskaičiuojama? Ar taikoma visiems ginčams?

Šioje dalyje nurodytu atveju teismui turi būti pateikti rašytiniai įrodymai apie ginčo sprendimą mediacijos būdu. Šioje dalyje nurodyta žyminio mokesčio lengvata netaikoma, jeigu paaiškėja, kad šalis prašymą perduoti ginčą spręsti mediacijos būdu pareiškė nesažiningai arba **nesažiningai naudojo si mediacija**, arba mediacijos metu reiškė nesažiningus prašymus. Šioje dalyje nurodyta žyminio mokesčio lengvata taip pat netaikoma, kai Mediacijos įstatymo nustatyta tvarka buvo vykdoma privalomoji mediacija (CPK 80 str. 8d.)

Kaip galima nustatyti, jog mediacija buvo pasinaudota nesažiningai? Kokie požymiai?

Ačiū😊